Ч. 10. Середа 15 (28) січня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Войсковий закон в угорскім соймі. — Справа Венецуелї.)

Радикальні сторонництва чеські ведуть дальше борбу против Молодочехів. В Празї відбули ся оногди три великі народні збори. Одні з них були скликані спільно трема молодими сторонництвами, а іменно народними социялістами, правнополітиками і радикальними поступовцями. На тих зборах промавляв пос. Хоц против угодової конференциї, а особливо остро виступав против дра Крамаржа. Принято однодушно дуже остру резолюцию против Молодочехів, взиваючу їх до зложеня мандатів. Резолюция заявляє ся против всякого порозуміня з Німцями на иншій основі як на правно-політичній. Другі збори відбули ся на передмістю т. зв. Мала Сторона, на котрих промавляв пос. Кльофач. Треті збори скликали аґрарції. І на тих зборах принято дуже острі резолюциї против Молодочехів. — В справі цукровій прийшло вчера до угоди межи Поляками, Чехами і Німцями. Взагалї піднесено скількість цукрового сирівця, який має признати ся галицким і буковиньским фабрикам цукру. Ту угоду мають ще затвердити сторонництва.

На вчерашнім засїданю угорского сойму раджено над новим предложенем войсковим. Референт пос. Мініх доказував, що підвисшене континґенту рекрутів есть конечне, а єго бесїду перебивали опозицийні посли глумливими окликами. Міністер гонведів ґен. Фаєрварі оправдував конечність підвисшення континґенту рекрутів. В р. 1868 установлено военний стан армії на 800 тисяч людий, а річний континґент рекрутів на 95 тисячів. В р. 1889 треба було річний континґент піднести вже на 103 тисячі, між тим як не було порадним установлювати в дорозї закона военної сили монархії. Від р. 1889 побільшили ся вимоги армії о яких 30 тисячів людий річно. Коли возьме ся на увагу конечність тих доповнень разом з потребою реформи артилериї, то континґент повинен піднести ся до 125 тисячів т. зн. мусить бути підвисшений о 21 тисяч. Бесїдник покликував ся при тім на збільшене населеня в часї послїдних 10 лїт. Що до коштів того підвисшеня континґенту рекрутів, то в р. 1906 видаток на армію піднесе ся о 20 міліонів корон, з чого на Угорщину припаде 7 міліонів корон. По промові ще кількох опозицийних бесїдників перервано дискусию і відложено єї на нині.

Справа Венецуелї, що заповідала ся так мирно і мала бути остаточно полагоджена перед розємвим трибуналом в Вашинґтонї, взяла нараз зовсім инший оборот. Ото аґенция Гаваса донесла в пятницю телеґрафічною вісткою з Маракайбо, що німецкі военні кораблї посунули ся під Сан Карльос і розпочали бомбардацию. Бомбардация тревала через цілу минувшу середу і четвер і заподіяла фортови та людности великі шкоди. До полудня в четвер було вже 12 убитих а 15 раненних. Маґазин пороху висаджено у воздух. Неожидана бомбардация Сан Карльоса з боку Німців викликала загальне обурене — тим більше, що після донесеня бюра Вольфа з Вашинґтону, відпоручники всїх інтересованих держав явили ся вже в Вашинґтонї задля мирового полагодженя венецуельского спору. Особливо в цїлій Америцї викликав атак німецких кораблів велике обурене. Навіть німецкі купцї в Маракайбі запротестували против нападу німецких кораблів. Німецке правительство старає ся тепер виправдати нову бомбардацию Сан Карльоса а вину звалює на самих заатакованих. Так бюро Вольфа принесло урядове справоздане команданта німецких кораблів Шедера, в котрім читаємо між иншими таке: „Дня 17 с. м. переїзджав через пролив до маракайбского заливу німецкий военний корабель „Пантера“, коли нараз заатаковано корабель з форту Сан Карльос сильним огнем. „Пантера“ відповіда-

---

10)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З анґлїйского — Г. Райдера Гиґґерда.)

(Дальше).

Коли ми так сидїли і гріли ся на сонци, прийшло до нас кількох Індиян із сусїдного села. Скоро они довідали ся о нашім нещастю, показали нам якусь калабаню, де призбирала ся була дощівка, а відтак побігли принести нам якоїсь поживи. Минула була може година, від коли они пішли, як сеньор пробудив ся і попросив, щоби єму дати води напити ся. Відтак спитав ся, де ми і що з нами стало ся? Коли я єму розповів, закрив він собі лице руками, а відтак розкрив знову і сказав:

— Який з мене дурний хвалько, Іґнаціо! Я казав, що хотів би в борбі гинути, а отсї люди бороли ся і виратували мене від смерти, підчас коли я зімлів як дитина.

— Та й зі мною таке саме стало ся, сеньоре, — сказав я єму на то; — тоті, що робили веслами, не помлїли, бо напружене їх не допустило до того. Ходи до ріки та обмий ся; тимчасом твоє одінє висхне — і я накрив єго плащем та повів до води.

Там застали ми старшого лодкаря, а сеньор, подаючи єму руку, сказав:

— Хоробрий з вас чоловік. Ви нам всїм житє уратували.

— Нї, сеньоре, то не я — відповів Індиянин. — Ви забуваєте на то, що між нами був зберігатель серця, а серце, що тілько притерпіле, не може пропасти. Ми то знали, і тому доложили всїх сил, бо ми були певні того, що то не буде надармо.

— Я вже й сам зачинаю тепер вірити в твій талїзман, Іґнаціо, — сказав сеньор і здвигнув плечима. — Дїйстно, минувшої ночи зробив він нам добру прислугу.

Внеодовзї вернули люди з села і принесли нам дещо попоїсти та напити ся, а найзнатнїйший з них запросив нас до себе.

Тоді взяв я Моляса на бік, котрий случайно знав єго, і приказав єму, щоби він тому чоловікови виявив моє достоїнство і спитав єго, чи він случайно не чув чого про Цібальбая. Він кивнув головою і зробив так, а вскорі потім пішов я за ним поза купку дерев, де алькальд [1]), що належав до нашого братства, повитав мене в великом почестию.

— Отсей чоловік, — промовив Моляс, — каже, що чув про старого Індиянина і єго доньку. Пять, чи шість недїль тому назад, зловив їх обоє дон Педро Морено, батько онтого дон Жоза, та замкнув їх у асієндї в Санта Круц.

Я подумав хвильку а відтак казав закликати сеньора Джемса.

— Чогож той злодюга хоче від того старого Індиянина і єго доньки? — спитав він.

— Сеньор забули, — вмішав ся тут Моляс, що дон Педро зрабував у мене золото, котре менї дав той старий, і що я дурний сказав єму, від кого єго дістав. Він без сумнїву хоче довідати ся, де тото золото добувають. А дотого ще й не для одного мала би єго донька більшу вартість, як все золото в Мехіку. А тепер, пане, я побоюю ся, що твоя подорож буде без успіху, бо гості дон Педра лишають ся у него звичайно на віки.

— А я гадаю, що нам треба пробовати щастя, — сказав на то сеньор.

— Так, — докинув я; — коли ми вже так далеко їхали, то годї нам вертати ся. Ми перебули гіршу біду, як та, яка нас жде в Санта Круц.

VI.

Асієнда [2]).

Коли ми вернули назад до того місця, де спочивали, застав я алькальда в розмові з мряками. Лодкар предкладав, щоби ми кілька днїв відпочили в селї, а відтак повезуть они нас до Кампеше.

На то сказав я єму, що нам поки що досить моря і ми поїдемо до міста Портрейльо, щоби там приготовити ся до дороги до розвалених міст в Юкатанї. Старший лодкар висказав свій жаль, що не може іти з нами, але він мусить насамперед поїхати до Кампеше, щоби там властителеви корабля дати знати, що корабель розбив ся.

---

[1]) Алькальд (з арабского по іспаньски): начальник громади.

[2]) Асієнда (по іспаньски hacienda) — хутір, самітний фільварок.

ла через пів години на сей атак, але мусіла застановити огонь через трудности в доступі. Щоби однако сейчас покарати винних, я — каже Шедер — візвав два другі німецкі кораблі на поміч і зарядив бомбардацию форту, котра і скінчила ся его знищенєм".

Новинки.

Львів дня 27 го січня 1903.

— **Відзначеня.** Є.В. Цісар надїлив краевого інспектора шкільного у Львові, Еман. Дворского, ордером зелізної корони III. кл. з увільненем від такси, а громадского начальника в Трійці, Дмитра Чорнія, срібним хрестом заслуги з короною.

— **Вода для Львова.** В львівскім маґістратї ухвалено побудувати другий резервовий водопровід з Волї Добростаньскої до Львова. Потрібний на то фонд мае зібрати ся тим способом, що кождорічний чистий зиск відкладав би ся на ту цїль.

— **Про землетрясенє в залїщицкім повіті** пише нам Вп. В. Мартиник, управитель школи в Синькові: Дня 20 січня 1902 з понедїлка на второк о 2 год. в ночи дало ся чути у нас сильне землетрясенє. Насамперед дав ся чути два рази гуркіт, подібний, як би хто по замерзлій земли їхав возом; потім наступив сильний гуркіт з шумом підземним в напрямі від Залїщик до Онута, або менше більше з заходу на всхід звідворотом (значить ся землетрясенє було филясте — замітка *Ред.*); в тій самій хвили і при тім третім гуркотаню дало ся чути сильне землетрясенє, так, що двері, вікна і ліжка трясли ся, а чоловік, котрий по першім гуркотаню вибіг на двір подивити ся, чи що не завалило ся, повалив ся на землю.

— **Спекулянти на чуже майно.** Дверник млина „Марія Гелена", Йосиф Дзєляк і маґазинер Мехель Буксбавм придумали собі добру спекуляцию. Они потверджували квітами, що відобрали збіже від купців з Вислобок Лейби Іґля і Елї Парнеса, котрого тоті купці нїколи не доставили, а оба доставники невидимого збіжа їшли з квітами до каси млина і відбирали гроші. Тота спекуляция тягнула ся досить довго на шкоду посесорів млина Давида і Германа Аксельрадів і аж шконтро каси еї викрило. Вислані аґенти полїцийні приарештували спекулянтів, котрі сказали, що їх намовили до того „купці". При ревізиї забрано у Дзєляка 1030 К а у Буксбавма 244 К. О тій спекуляциї знав також і якийсь Маєр Вайнтравб, але дїставши гроші мовчав. Аж коли цїла справа вийшла на верх, явив ся Вайнтравб сам на інспекциї полїциї і зложив там 98 К. Дзєляка і Буксбавма арештовано, а по їх спільників вислано жандармів до Вислобок.

Господарство, промисл, торговля, ґіґієна і вихованє.

Ради господарскі.

Працюй або гинь! Плач та нарікане на свою долю і на людий не поможуть нїчого.

— Як брати ся до торговлї по селах. Се не новина, на що хочемо тут звернути увагу, але кілька рад, які хочемо до того додати, можуть декому придати ся. У нас є вже богато сіл, в котрих суть крамниці, але далеко більше є таких, в котрих зовсім нема ніяких, а в многих могло би бути й по кілька. Атже заграницею в многих сторонах бувають такі села, що лїпше виглядають як наші містечка, і де можна всего дістати та не треба зараз за кождою дрібничкою волочити ся аж до міста. Та й у нас могло би так бути. Дрібна торговля по селах, подібно як і дрібний промисл, дали би многим людем спосіб до житя тим більше, що їх можна легко сполучити з господарством. Але як то зробити? Самому господареви годї брати ся до крамарства, бо чей не можна і сидїти в крамі та торгувати і робити в поли. Тут треба подїлу роботи, а до того ще крамарство вимагає окремої науки. Отже кому брати ся до крамарства по селах? Господарским синам. Господар, котрий має кількох синів і посилає їх до школи, повинен вже наперед одного з них призначити на крамаря, і до того его приготовляти. О то нині вже не так трудно. Найважнійша річ, щоби хлопець вивчив ся добре читати, писати і рахувати, отже треба о то старати ся, щоби скінчив бодай дві кляси середних шкіл. До висшої науки нині не всім порадно брати ся, бо в нинїшних часах треба учити ся як на якого хіньского мандарина, 16 до 20 літ, і остаточно іти на службу та стати зависимим чоловіком. По скінченю шкільної науки, віддати хлопця на науку до купця. Певно, добра річ, коли такий молодий чоловік, що вписав ся на купецкого помічника, може іти дальше тою дорогою. Але такий помічник купецкий не зараз може стати самостійним купцем, коли не має готового гроша; мусить хиба довго служити і щадити, щоби щось призбирав, і остаточно в пізних роках став слабим купцем. Лїпше було би, як би такий помічник купецкий по кількох роках практики вертав домів і вріднім селї ставав порядним крамарем. Тут повинні єму родичі стати в помочи. Замість надїляти его ґрунтом, котрого і так може мають мало, лїпше допомочи єму до отвореня маленького але доброго краму. Такий крамар, обзнакомлений не лиш з цїлим дїловодством купецким, але й з житем в місті, его вимогами і потребами, міг би якої крамар на селї стояти лїпше, як неодин купець в місті. В цїлім нашім житю народнім єсть та велика хиба, що наші люди за мало беруть річ з практичного боку, а дивлять ся більше на поверховність: як неодин господар, замість бути собі свобідним і независимим чоловіком, добрим господарем на селї, волів би піти на службу до міста, так неодин волить бути дрантивим купцем в місті і латати свою біду а називати ся „паном", нж бути порядним і маючим крамарем на селї. Сеї хиби треба нашим людем конче позбути ся, коли хотять чогось доробити ся. Друга річ така: Тоті крамарі, що вже суть де по селах, нехай не дивлять ся на то, що може їм зле веде ся і длятого не хотїли би своїх дїтий привчити крамарства; противно, нехай їх учать до того і стараються, щоби їх дїти стали лїпшими. Дитина крамаря вже з природи річи буде мати більше здібности до торговлї, як до чого иншого, лиш треба еї ще до того пильно при-

---

Позаяк ми мусїли розлучити ся, то сеньор отворив свою калитку і дав жменю золотих монет лодкареви і его товаришам в заплату. Дон Жозе сидїв коло нас і я видїв, як єму очи засьвітили ся, коли він побачив золото.

— Тїште ся, що це тілько уратували — сказав він отворивши перший раз губи. — Моє цїле майно, більше як три тисячі долярів, пішло з кораблем під воду.

— Було так зробити, як ми — сказав на то сеньор; — ми подїлились грішми, і кождий привязав свою часть до себе. Але правда, вам би такий тягар міг був стати ся небезпечний підчас вашого плаваня. Впрочім, сеньоре, що ви думаєте тепер робити?

— Коли мені позволите, сеньоре — відповів Мехіканець — то я піду з вами до Портрейльо, бо то мені по дорозї до дому. Як би ви мені того за зле не взяли, то я би в імени мого батька запросив вас до его дому в гостину.

— Отверто сказавши, дон Жозе — сказав на то сеньор — то наш давнїйший досьвід не такий, щоби нас кортїло ще дальше мати якесь дїло з вами. Чи можна вам пригадати, що ви ще вчера з вечера хотїли мене забити?

— Сеньоре — відповів тим зовсім сокрушений — я зі страху і обави таки аж здурів і прошу вас тепер покірно простїть менї всї лихі слова, які я сказав. Ви мене виратували від смерти і я вам вдячний з цїлого серця за то, що ви зле добрим відплатили. Я знаю, що ви довідали ся, що о моїм батьку не добре говорять а він справдї, коли заце ся, не добрий і готовий до бійки. Але він любить мене і всїх, що для мене прихильні. Длятого загостїть до нас на кілька днїв, а ми постараємо ся для вас о оружиє і конї та о все, чого вам буде потреба.

— То правда, що ми хочемо купити мули і рушниці, а коли ви гадаєте, що ваш отець може для нас о то постарати ся, то ми приймаємо вашу гостинність та переночуємо ніч дві на вашій асієндї.

— Сеньоре, все, що маємо, єсть до вашої розпорядимости — сказав на то дон Жозе з цїлою прихильностию, але я видїв, що єму оти якось недобре засьвітили ся.

— Я знаю — докинув я — що дон Педро славний зі своеї гостинности; а все-таки просив би я, щоби ви нас забезпечили а то особливо тому, що ми крім пістолетів і ножів не маємо ніякої иншої зброї.

— Чи хочете мене оскорбити, сеньоре? — спитав дон Жозе гнївливо.

— Я того й на думці не маю, сеньоре, але менї то якось дивно, що ви того, котрого ще перед кількома днями називали собачим індиянином і не хотїли сидїти з ним разом при столї, запрошуєте тепер до своєї хати.

— Хибаж я не сказав, що каю ся того, що стало ся — відповів він — і що можу ще більше зробити? Мої панове, коли би в домі мого батька хтось хотїв вам щось злого зробити то я вам ручу за то моїм житєм.

— Сего нам досить — вмішав ся тут сеньор — тим більше, що ми вас в такім случаю беремо за слово. А тепер скажіть нам, як далеко до асієнди?

— Коли зараз виберемо ся в дорогу, то при заходї сонця станемо на місці — відповів він — значить ся, коли підемо пішки.

— То ходїм — радив сеньор Страйкленд і за десять минут були ми вже в дорозї.

Морякам, з котрими ми дуже щиро попрощали ся, очевидячки дуже то не сподобало ся, коли довідали ся, що ми хочемо ночувати в Санта Круц.

— То місце має дуже злу славу — сказав алькальд — то пора, в котрій сходять ся злодії і пачкарі. Кажуть, що дон Педро чортови записав ся. Нехай вас всї сьвяті стережуть, пане.

— Ми там маємо якусь орудку, друже — сказав я єму на то, — але як би за кілька днїв знов не показали ся, то будьте так добрі і дайте о тім знати властям в Кампеше.

— Власти боять ся дон Педра — відповів на то алькальд, покивуючи головою — а він їх так підплачує, що они таки зовсім нїчого не видять. Мимо того зроблю, що буде можна, а що з вами єсть ще й той Інґлезе, то на случай потреби може й дїстану яку поміч.

* * *

День був горячий і ми таки добре змучили ся, але наконець побачили ми асієнду, де я, що менї тодї і на думку не прийшло, мав тілько літ мого житя перебути.

Коли ми дійшли до брами, обскочили нас зі всїх боків дуже недобрі пси. Дон Жозе відогнав їх і лишив нас під опікою кількох мішанців.

По короткім часї вернув назад і завів нас до столової, де на стїнах висїло кілька лямп а довкола стола сидїло шість чи сім мужчин чекаючи на вечерю. Они, що правда, були всїлякої народности, але кождому з очий виглядав злодюга. На кінци просторої комнати лежав на розвішеній сїтцї якийсь мужчина, а хороша індиянська дівчина гойдала его.

— Ходїть, нехай вас представлю мому батькови, котрий жде на вас — сказав дон Жозе і повів нас до висячої сїтки. — Тату, ось той благородний Анґлієць, що уратував менї житє, а тут той Індиянин, що не почував в собі бажаня его ратувати. Як я тобі вже казав, я запросив їх в твоїм імени до нас в гостину, переконаний, що ти їх радо приймеш.

Дон Педро удав, що він нїби пробудив ся і сказав дївчинї, щоби вже не гойдала его. Був то присадкуватий чоловік, літ може шістьдесять, а его довге, гладко причесане сиве волосе надавало єму поважного вигляду.

вчати. А трета: Коли де в селї два або кілька крамів, то нехай не роблять одні другим конкуренциї тими самими товарами, лиш нехай розділять межи себе роботу; один нехай намагає більше сими, другий тими товарами, нехай жиють з собою в згодї, і спільно старають ся прислужити ся цїлій громадї.

— **Годівля дробу.** (IV.). Важна дальше річ, як має бути курник в середині уладжений. В середині мусять бути сїдала і гнїзда, в котрих би кури несли ся. Гнїзда робить ся попід стїни довкола курника, тільки, кілько курок несе ся. Кожде гнїздо повинно бути 40 центиметрів широке і довге і одно від другого віддїлене дошкою на 40 центим. високою. Коли ті дошки вбиває ся попри стїну в землю, то они мусять очевидно бути довші і треба їх вбивати так, щоби всї однаково на 40 центим. виставали понад землю. Коли так попід одну стїну повбиває ся вже всї дошки, то з переду прибиває ся до них так довгу як стїна а високу (широку) на 10 до 12 центим. дошку, через котру курки мусять вскакувати до гнїзда. На ті дошки, що відділяють гнїзда від себе, а що повбивані в землю, кладе ся так широку дошку, щоби она гнїзда зовсїм накрила, отже широку на 40 центим. Тої дошки не прибиває ся, щоби єї від часу до часу можна здоймити і курячки з неї згорнути на компост. Курячки при годівлї дробу то також важна річ і має свою вартість; длятого треба і їх з'ужиткувати. В той спосіб треба поробити гнїзда попід всї стїни, а відтак вистелити їх соломою. Длятого, що не всї курки в однім часї несуть ся, можна зробити одно гнїздо на 3 або 4 курки, отже на 20 курок вистане 5 до 7 гнїзд, але можна зробити й більше. Гнїзда треба завсїгди чисто держати, щоби яйця не валяли ся, лиш були зовсїм чисті, біленькі. Чисті яйця лекше продати і они лїпше платять ся, бо хоч би й не були зовсїм сьвіжі, роблять враженє сьвіжих. Понад землею або й понад гнїздами роблять ся сїдала в той спосіб, що в стїну курника вбиває ся довгі на 40 цент. щеблї один від другого на 30 цент. далеко. Ті щеблї можуть бути або зовсїм круглї або пороблені з лат і сподом плоскі, на 7 до 8 цент. широкі а зверха заокруглені, без кантів. Всї щеблї повинні бути однаково високо вбиті, для тяжших курий низше, 30 до 40 цм., для лекших висше 60 до 70 цм. понад землею! Коли сїдала вбиті лиш над самою землею, то під них треба покласти дошку на курячки. Наконець всю землю в курнику треба висипати піском змішаним з пересїяним попелом.

Переписка.

О. П. в Ц.: 1) То не „хиба" лиш потреба, коли чоловік потребує богато товстих страв. Товщ, який споживаємо зі стравами (товсте мясо, олій і т. п.), згарає в чоловіцї (сполучає ся з киснем) і викликує тепло в тїлї. Товщ гріє, а відтак і доставляє чоловікови потрібного товщу. Всїляке коріне, цибуля, чісник заострюють смак, спонукують обильнїйше видїлюванє слини і соків в жолудку та кишках і тим причиняють ся до лїпшого травленя, але лиш уживані в міру; в противнім случаю роздразнюють і шкодять. — 2) Випиханє птахів то штука, котрої треба учити ся. З опису годї научити ся. Треба здоймити шкірку з пірєм і відповідно приправити, відтак зробити з клоча форму птиці і убрати єї в здоймлену шкірку, а наконець надати випханій птиці природну поставу і забезпечити від молїв та всїляких комах. До сего уживає ся аршенїку.

Н. К. в Долинї: Льос австрийский сер. 1551 витягнений колись давнїйше в амортизациї. Постарайте ся через якийсь порядний банк о виплату. Виплатять по курсї, який був тодї, коли льос витягнено. При виплатї відотнуть купон премієвий і віддадуть вам знову; купон той грає дальше в тягненях премієвих. Банк за залагодженє орудки відтягає собі якусь заплату. — (Питаня просимо надсилати на імя Кирила Кахникевича, редактора „Народ. Часописи".)

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Цїна збіжа** у Львові д. 26-го сїчня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·—; жито 6·50 до 6·60; овес 6·25 до 6·50; ячмінь пашний 5·50 до 5.75; ячмінь броварний 5·90 до 6·50; ріпак 9·25 до 9·50; льнянка 8·25 до 8·50; горох до варення 7·50 до 10·50; вика 6·50 до 6·75; бобик 5·80 до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 6·20 до 6·40; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 88·—; конюшина біла 80·— до 120·—; конюшина шведска 70·— до 95·—; тимотка 32·— до 38·—.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові** оповіщує: Ц. к. австрийскі зелїзницї державні. до Ч. 1620/VI. з р. 1903. Оповіщенє. Полуднево-нїмецко-австро-угорский звязок зелїзничий. З днем 1. сїчня 1903 увійшов в житє додаток II. до тарифи часть IV. зшитка 4. з 1. сїчня 1902.

Сим доносить ся, що з причини направи мосту на шляху Неполоківцї-Вижниця застановлено рух товаровий на шляху Неполоківцї-Бербесте на протяг 8 до 14 днів. — Рух особовий буде утриманий з пересїданєм.

Рух товаровий з переладованєм на Лабу. З днем 1 сїчня 1903 входить в житє нова тарифа часть I.

Телеґрами.

Відень 27 сїчня. Є. В. Цїсар виїде дня 4 лютого на довший час до Будапешту.

Будапешт 27 сїчня. Вчера відбуло ся засїданє палати вельмож, на котрім повідомив президент, що архикнязь Леопольд Фердинанд на власне жаданє і за дозволом Цїсаря зложив достоїньство архикнязя і прибрав назвище Леопольда Вельфлїнґа. Відтак ухвалила палата новий цукровий закон.

Брукселя 27 сїчня. Розправа против Рубена, виновника замаху на короля Леопольда, мала відбути ся вчера, однако відложено єї до 6 лютого, з причини смерти жени одного з оборонцїв Рубена.

Софія 27 сїчня. Македоньский комітет під проводом Бориса Сарафова, що доси поводив ся цїлком спокійно, приготовлює тепер ворохобню в Македонії.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Иньшої краси не було на нїм видко; єго лице було поморщене, єго уста виглядали люто і змислово, а єго мутні, малї і трохи прижмурені очи, котрі заслонювали від сонця синї очицї, були такі як у гадини. Коли ми подивили ся на него, пізнали зараз, що поголоска о нїм не була пересадна, бо єму з очий було видко, що він злодюга. А все-таки він поклонив ся чемно і промовив до сеньора по іспаньски:

— Отже то ви той Анґлїєць, що виратував мого сина — відозвав ся він тихим, але повним сили голосом і подивив ся на нас своїми рибячими очима крізь синї очицї. — Він розповідав менї, що ви підплили до потапаючого корабля, щоби єго виратувати. То славно, сеньоре, і я дякую вам за то і отсей дім зі всїм, що в нїм, стоїть до вашої і вашого товариша розпорядимости. — При тім глянув він нїжно на якогось брусоватого чоловіка коло себе, що гриз кінчик свого вуса і зиркав на нас.

— Скажіть менї — додав він — як то стало ся, що я удостоїв ся вашої гостини?

— Простий случай, дон Педро — відповів на то сеньор. — Я інтересую ся дуже розвалинами сего старого краю і хотів з отсим моїм індияньским приятелем, дон Іґнацію, їхати до Паленке, та нещастє хотїло, що корабель недалеко від вашого гостинного дому розбив ся. В нашім нещастю приняли ми запрошенє вашого сина в надії, що ви зможете продати нам кілька рушниць і мулів.

— Розвалини, сеньоре Страйкленд! Анґлїйцї то дїйстно якісь дивні люди. Яка вам з того приятність лазити помежи старими мурами? Та-же при тім можна легко позбавити ся житя. Будьте щасливі, що ви тепер виратували ся, а завтра розглянемо ся за тим, чого ви хочете собі накупити. Але поки-що будьте ласкаві і розгостїть ся. Жозе, поведи панів до мальованої комнати. Зараз будемо вечеряти, а поки-що адіос.

Ми пішли і якась дївчина повела нас до тої комнати. Комната тота з виимкою обстави, виглядає ще й нинї так само як тодї. Під ту пору було там лиш кілька стільців, умивальня і кілька ліжок, що стояли недалеко від себе по боках якогось образа.

— Бою ся, що вам тота комната по мехіканьских вигодах буде видавати ся досить бідною — відозвав ся дон Жозе — але то найлїпша наша гостинна комната.

— Дякую — сказав на то сеньор — вистане для нас зовсїм, хоч ваших гостий може тут легко якась змора душити — при тім глянув він на образ, на котрім якогось Індиянина природної величини палили на кострі.

— Правда, що красний? — засьміяв ся дон Жозе. Я хотів вже казати стїни побілити, але мій тато любить такі образи. Видите, то палять так самих Індиян; білого нема між ними анї одного, а старий з давен давна не міг стерпіти Індиян. Коли будете готові, то просимо до вечері. — Сказавши то, вийшов він з комнати.

— Зажди хвильочку — відозвав ся я до дївчини, що хотїла за ним вийти — може би ти постарала ся о то, щоби наш слуга — і я показав на Моляса — дістав тут що попоїсти.

— Ви — сказала на то дївчина, а она називала ся Люйза, і стала менї приглядати ся.

(Дальше буде).

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскоі“, „Народноі Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єверским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм. Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

МІД **десеровий сьвіжий** курацийний, з власної пасіки, 5 кпр. 6 К 60 с. franco. **Корінович, эм. учит. Іванчани.**

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феник. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Агенция дневників Ст. Соколовского **Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9**, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій агенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденика ілюстрованого“. До „Народноі Часописи“ і „Газети Львівскоі“ може принимати оголошеня виключно лиш та агенция.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . .	12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм.	4 зр.
Непорочне зачатиє *Мурілля* величини 42×32 цм.	4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Караччіого* величини 37½×63 цм. .	4 зр.
Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм.	5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм.	4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшено видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і планів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолітогр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, есть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліарда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).